





# MINUTENBLAD

DOSSIER No. PD 4873

NAAM: HOVY Jr., J.

F

8 1 MEI 1949

LANDSDRIJ

Volgnb.

DISTRICTSCOMMANDANT RIJKSPOLITIE UTRECHT.

No. 137 - Pers.Geh

A.C.D.  
Werkgr. Vern

22 SEP. 1947

ACD/21357

Gezien en beleefd aangeboden aan de Heer  
Hoofd C.V.D. te 's-Gravenhage.

OPGELEGD

Hierop heeft betrekking Uw schrijven, d.d.  
30 Augustus 1947, B.X. 20673.

De BIIT, 18 September 1947.

De Officier van Rijkspolitie 1e klasse,  
Districtscommandant,

Typ. G.

P. Laverman.

BUREAU B

|         |         |
|---------|---------|
| Nummer: |         |
| Datum:  | 22-9-47 |

GEWEST AMSTERDAM DER RIJKSPOLITIE Driebergen, 15 September 1947.  
DISTRICT-UTRECHT - AFDELING-UTRECHT.  
GROEP - DRIEBERGEN.

Litt. *De Geleim* GEHEIM.

Bijlagen: /

Onderwerp: Betreffende J. HOVY Jr.  
wonende Traaij 252 te Driebergen-  
Rijsenburg.

98. 4073.

Naar aanleiding van Uw schrijven dd. 5  
September 1947, Litt.G.II/47, en de daarbij gevoegde bijla-  
ge van de Centrale Veiligheidsdienst, dd. 30 Augustus 1947,  
B.X. 20673, betreffende inlichtingen van J. HOVY Jr., heb ik  
de eer U beleefd het navolgende te berichten:

- - - - J O H A N N E S - H O V Y - - - - -  
Geboren te Leiden 13 Juni 1922, zonder beroep, wonende te  
Driebergen-Rijsenburg, Traaij No. 252, vestigde zich in deze  
gemeente op 1 September 1943, komende van Zeist, Frederik  
Hendriklaan No. 27.

Betrokkene is ongehuwd en woont in bij zijn ouders;  
JOHANNES HOVY, geboren te Amsterdam 16 Juli 1872, zonder  
beroep en DIRKJE EIKENBOOM, geboren te Mijdrecht 16 Sep-  
tember 1885, beiden wonende Traaij No. 252.

Zijn vader en twee ongehuwde broers, waren gedurende de  
bezetting lid van de N.S.B., terwijl betrokkene en zijn  
moeder, felle tegenstanders der N.S.B. waren, waardoor  
steeds botsingen in dat gezin voorkwamen.

Betreffende het lidmaatschap van de Communistenbond  
"Spartacus", van J. HOVY Jr. is alhier niets bekend. Hij  
studeert thans in de Geschiedenis aan de Rijks-Universiteit  
te Utrecht.

Ter oriëntering van de houding van betrokkene na de be-  
zetting, moge ik U hierbij aanbieden een afschrift van een  
door hem aan de Burgemeester van Driebergen-Rijsenburg ge-  
zonden brief, dd. 19 Mei 1946, betreffende zijn uitsluiting  
van het kiesrecht.

In de administratie der Rijkspolitie te Driebergen-Rijsenburg, komt betrokkene niet voor.

De Adjudant

Groepscommandant,

J. Steffens.

AAN de Heer  
Afdelingscommandant der Rijkspolitie  
Afdeling "UTRECHT"  
te

B. I L T H O V E N.

*Aanbieden aan  
H. C. V. D.*

Aan de Edela chtbare Heer Burgemeester  
van Driebergen-Rijsenburg.

OPGELEGD

Driebergen, 19 Mei 1946.

Edelachtbare Heer.

Voordat ik U de bedoeling van dit schrijven uiteen-zet, zal ik eerst een korte uiteenzetting geven van de situatie, waarin ik mij bevind. Ik ben stemgerechtigd, maar kon mijn stemrecht niet uitoefenen, omdat ik niet op de kiezerslijst ~~xxxxxxx~~ voorkom. Doordat ik verzuimd had, tijdig deze lijst te controleren, was het niet mogelijk, hierover in beroep te gaan. Ik wil het dan ook niet hebben over het feit, dat ik niet stemmen kon, want dit lag grotendeels aan mij zelf.

Dit schrijven richt zich echter tegen de motivering van bovenvermeld feit. Toen ik mij (zonder daartoe een oproep te hebben ontvangen) Vrijdagmorgen j.l. vervoegde aan het stembureau (gebouw "Hebron") werd mij een kaartje getoond, waarop mijn naam en geboortedatum voorkwamen, benevens een aantekening, waaruit viel op te maken, dat ik om "politieke" redenen van de verkiezingen was uitgesloten. Op grond van deze grove rechtsverkrachting weigerde ik aanvankelijk, het gebouw te verlaten, in het besef van mijn wettelijke plichten en grondwettelijke rechten. Na somming, mij te verwijderen besloot ik met hulp van de politie mijn recht te handhaven. Dit was een zuiver formele geste, aangezien ik er van overtuigd was, dat het toch niets aan de zaak zou veranderen. Als zij, wien de gewichtige taak is toevertrouwd om de politieke wilsuiting van de burgers van een democratische staat administratief te leiden, zich voor zulke praktijken lieten gebruiken, zou het bij de militairistisch georganiseerde politie niet veel beter gesteld zijn. Op de politiepost (Bosstraat) verwees men mij dan ook naar het gemeentehuis. Hier kreeg ik te horen, dat de zaak wellicht op een vergissing berustte: Wanneer ik s. middags op het stembureau zou komen, zou zij misschien in orde zijn gebracht. Toen ik daar echter verscheen, deelde men mij tot mijn verbazing mede, dat ik niet toegelaten kon worden tot de stemming, en wel op bevel van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Zaterdagmorgen d.a.v. vroeg ik op het gemeentehuis om nadere inlichtingen hierover. Men toonde mij toen een schrijven van bovengenoemd Ministerie waarin de gemeentelijke samenstellers der kiezerslijsten toestemming werd gegeven, af te voeren van de lijsten hen, van wie men vermoedde, dat zij in vreemde krijgsdienst of staatsdienst waren getreden. en deelde mij verder mede, dat de afvoering had plaats gevonden op advies van de Politieke Recherche. Mij werd aanbevolen, de Politieke Recherche te verzoeken, een bevel van de Politieke betrouwbaarheid naar het gemeentehuis te zenden; indien aan dit verzoek werd voldaan, zou ik kunnen worden geplaatst op de lijst van kiesgerechtigden voor het volgend jaar.

Ik hoop hiermede mijn situatie voldoende te hebben uiteengezet. Dus kan ik U de strekking van mijn brief mededelen.

Deze brief is bedoeld als: 1e. een protest, 2e. een demonstratie van machteloosheid, 3e. een verantwoording, 4e. een afrekening.

Mijn protest richt zich tegen de toestand van rechteloosheid, waarin ik mij bevind. Ik zie n.l. geen mogelijkheid, om recht te verkrijgen, twee middelen zou ik hiertoe kunnen aanwenden:

1e. Het advies, dat ik ten gemeentehuize kreeg op te volgen, en mij tot de Politieke Recherche wend. Door dit te doen, zou ik echter de wettigheid erkennen van de verordening van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, en aldus medeplichtig zijn aan de overtreding der Grondwet (art. 81, 3e lid).

Ik erken dus de wettigheid van mijn uitsluiting niet. Er blijft dus over, dat ik haar als een gewelddaad beschouw, die strafbaar is in iedere rechtsstaat.

Het tweede middel zou dus zijn: Een strafvervolgning te doen instellen tegen het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Dit was de enige wettige manier.

Toch heb ik hiervan af-gezien om de volgende twee redenen.

1e Het is bijna zeker, dat die aanklacht bij de bevoegde instanties terzijde zou worden gelegd. Nu wenst ik allerm minst de rechtspraak met al wat daarbij hoort, tot een comédie te zien verlaagd. Wanneer ik een aanklacht instuur moet er ook een redelijke kans bestaan, dat zij resultaat heeft. Is dit niet het geval, dan onttaart een dergelijke handeling tot een belachelijk formalisme. Ik weet: dit standpunt is zeer aanvechtbaar. Het gaat hier om een typisch "grensgeval". Hiermede wil ik niet zeggen, dat mijn standpunt "subjectief" is, maar helaas kan het evenmin aanspraak maken op objectieve geldigheid. Het hangt geheel af van iemand, levensbeschouwing, hoe hij in zulke gevallen wil beslissen. In dit verband kan ik daar niet verder op ingaan.

2e Dit argument lijdt aan het zelfde gebrek als het voorafgaande, er ontbreken objectieve normen.

Zoeven protesteerde ik tegen de overtreding der grondwet. Hier doe ik een stap terug, op gevaar af, voor inconsequent te worden aanzien. Ik zie n.l. zeer goed in de bittere noodzaak van het z.g.n. noodrecht.

Zonder deze gedeeltelijke en tijdelijke afwijking van de grondwet zou ons staatsleven niet meer kunnen worden hersteld. En wat, voor mijn gevoel althans, gewichtiger is, velen, die zich gedurende de bezetting schuldig hebben gemaakt aan de verkrachting van de meest elementaire wetten van menselijkheid, of hier aan medeplichtig zijn, zouden door de mazen van de normale wet kunnen ontsnappen.

Zo, n onvermijdelijke grondwetsverkrachting dient echter met groot verantwoordelijkheidsgevoel te worden uitgevoerd. Is dit niet het geval, dan betekent het de eerste stap op de weg naar het staatsabsolutisme.

Dit nu is mijn eigelijke bezwaar tegen de bewuste verordening van het Ministerie.

Principieel is niemand veilig tegen z.g. noodmaatregelen, die toch heus niet meer door oorlogsnoodzaak worden gerechtvaardigd.

Dat het mogelijk is, dat zulke dingen geschieden, bewijst:

1e de fascistische mentaliteit van het Ministerie.

2e de schaapachtigheid en politieke onrijpheid van het Nederlandse volk.

Laten zij voor hun "Führer" gaan defileren!

Dat is nog altijd niet zo, n jammerlijke vertoning als de verkiezingen tot een Balkan-rel te verlagen.

In het ondenkbare geval, dat het werkelijk tot een proces tegen Binnenlandse zaken kwam, zou deze instantie zich kunnen beroepen op de besluiten van de Regering over het gedeeltelijk buiten werking stellen van de grondwet.

Dit zou aan de zaak zo, n twijfelachtig cachet geven dat ik de Officier van Justitie geen engelijk ken geven, wanneer hij op mijn aangifte niet inging.

Zoals ik reeds vaststelde, mijn protest richt zich niet zozeer tegen de overtreding van het grondwetsartikel als wel tegen het schandelijk misbruik, dat de staat maakt van de noodtoestand waarin wij nog altijd verkeren.

Voor mijn gevoel is dit misbruik gelijk te stellen met leegplunderen van woningen in een geëvacueerde stad.

Uit dit alles concludeer ik, mijn totale machteloosheid om mijn recht te doen doorzetten. Daarom noemde ik dit schrijven een demonstratie van machteloosheid. Door dit vast te stellen, slinger ik staat en gemeente de grootste smaad in het gezicht, die ik zou kunnen bedenken.

Voelt zij deze smaad niet, dan bewijst dit alleen maar, dat er slechts een graadueel verschil bestaat tussen haar en het fascistische regiem, dat haar preten- tai rechtsstaat te zijn, op huichelarij berust.

Deze overwegingen versterken mij in mijn besluit, af te zien van iedere poging weder op de kiezerslijst geplaatst te worden.

Hierbij komt nog, dat ik niet vrijwillig in contact wenst te komen met een instantie (de Politieke recherche) die zich niet ontziet, iemand verdacht te maken, voordat vaststaat, of die verdenking voldoende gefundeerd is.

Ik ben er mij geheel van bewust, dat dit een gevoelsargument is, maar ik geloof niet, dat ik mij aan zelfoverschatting te buiten ga, wanneer ik zeg, dat ik boven zulke practijken verheven wenst te blijven. Reeds zeven jaar geleden besloot ik, mij los te maken van de mij opgelegde kerkelijke dogma, s en politiek zienswijze. Of het juist was gehandeld, zo radicaal alle overgeleverde normen te verwerpen, doet hier niets terzake. Als men zeventien jaar is, is men nu eenmaal radicaal van nature. Gewichtiger is, dat de levensbeschouwing, die ik mij in de tussen liggende-jaren heb verworven, geheel op mijn vrije oordeel is gebaseerd.

Voor de zelfstandige vorming van een levensbeschouwing is geestelijke vrijheid even noodzakelijk, als zuurstof voor onze ademhalingsorganen.

Geestelijke vrijheid nu is zonder democratische gesteldheid niet denkbaar. Ik weet niet, hoe de lieden, die mij nu verdacht proberen te maken, aan hun politieke "overtuiging" zijn gekomen.

Hier kan ik slechts "vermoeden". Aangezien echter "vermoedens" tegenwoordig ook officiële geldigheid schijnen te hebben, neem ik de vrijheid, uit de gebleken mentaliteit van deze heren mijn conclusies te trekken. Ik "vermoed" dan, dat hun ~~de~~ democratische opvattingen zorgvuldig in het hoofd zijn gepompt, toen zij nog te jong waren om zelfstandig te oordelen, dat zij hun verder leven niet oogkleppen voor hebben voorgesukkeld en nimmer een ogenblik hebben getwijfeld aan de onfeilbaarheid van de hun opgelegde levensbeschouwing..... en toch weten zij nog niet, wat democratie is!

Ik zal hun maar niet tehard vallen. Dat zulke lieden mijn democratische geïndheid proberen verdacht te maken, is tenslotte alleen maar komisch.

Dit staat echter voor mij vast; Ik kan niet substitueren met een systeem, dat zelf aan het euvel mank gaat, waar het andere van beschuldigt.

Volledigheidshalve voeg ik hieraan toe, dat het indienen van een verzoek bij de Politieke Recherche de behandeling van mijn zaak niet zou verhaasten, op zich zelf zeer terecht. Het zou dus, behalve wederrechtelijk en vernederend ook nutteloos zijn. Om deze redenen, Edelachtbare Heer, is deze brief tevens een verantwoording van mijn totale houding in deze kwestie.

Juist omdat deze verantwoording mijn totale houding omvat, heb ik mij niet tot objectief geldige argumenten beperkt, maar ook hier en daar subjectieve ~~antkazingen~~ ontboezemingen toegelaten, op het gevaar af, persoonlijk te worden. Tenslotte is dit schrijven een afrekening met de instanties van staat en gemeente in deze zaak. Uit eigen beweging zal ik er niet op terugkomen.

Mijn vertrouwen in de integriteit van deze instanties heb ik verloren.

Ik leg er de nadruk op, dat deze opmerking niet bedoeld is tegen speciale personen of organen, maar tegen het systeem als geheel.

Tenslotte zijn ook de bijzondere personen of organen slachtoffer van de algemene toestand. Ook gelat dit protest slechts gedeeltelijk de persoonlijke behandeling die ik heb ondergaan. Was mijn geval een uitzondering geweest, dan zou ik het niet belangrijk genoeg hebben gevonden om Uw aandacht hiervoor af te leiden, van gewichtiger zaken. Doch U zult wel weten, Mijnheer de Burge-meester, dat mijn geval symptomatisch is.

De Nazi's waren tenminste zo eerlijk openlijk het geweld te verheerlijken. Thans kan men de uitleving van zijn oerwoudinstincten verbergen achter stapels paperassen of een P.O.D. jargon. Wel erken ik, dat wij thans in een rechtsparadijs ~~wxxx~~ leven vergeleken met de bezettingstijd. Wanneer echter de rechten der staatsburgers met nietszeggende phrasen of "vermoedens" de nek kunnen worden omgedraaid, doet men weer de eerste stappen op de weg naar de dictatuur. Zoals ik al zeide, ik ben machteloos. Steeds echter zal ik mij blijven verzetten tegen de wederinvoering van de totalitaire staat, ook al zou ik alleen staan. En dit niet, omdat ik de democratische rechtsorde zo ideaal vind, maar omdat zij de enige is, die de kiemen van haar eigen vervolmaking in zich draagt.

Kort saamgevat, houdt mijn betoog dus het volgende in:

1e Ik erken mijn uitsluiting niet, daar zij in strijd is met de grondwet (art. 81 3e lid). Ik ben echter niet in staat mijn recht te doen gelden, en zie hiervan af.

2e De overtreding van bovengenoemd artikel wordt m.i niet door de omstandigheden gerechtvaardigd. Objectieve normen bestaan hier niet, maar ik geloof dat volgens algemeen-subjectieve democratische opvatting deze overtreding op willekeur berust.

3e Principieel dien ik geen verzoek in bij de P.R. om toestemming tot herplaatting op de kiezerslijst.

J. Hovy Jr.  
Traaij 252  
Driebergen.

Met de meeste hoogachting.

M Uw dw. dnr.

W.g. J. Hovy Jr.

B.X. 20673.

A.C.D.  
Werker. Vern

to  
**UITGEBOEKT**

30 Augustus

7.

~~XXXX~~ 182730.

VII

SvD.3.

GEHEIM.

21357

Communistenbond-"Spartacus".

Van betrouwbare zijde werd mededeling ontvangen, dat J. HOVY Jr., wonende Traay 252 te Driebergen, lid zou zijn van de "Communistenbond Spartacus".

Ik moge U verzoeken mij te willen doen berichten of U daaromtrent iets bekend is, waarbij ik tevens gaarne in kennis zal worden gesteld met zijn volledige personalia.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE  
VEILIGHEIDSDIENST,  
Namens deze:

AAN:

De Heer Districtscommandant der  
Rijkspolitie

J.G.Crabbendam.

RECHT.

Ill.: *NR*

Bericht ontvangen op 12 Aug. 1947

---

4073

J. Hovy Jr., Traay 252 te Driebergen is een contact\_  
persoon van Spartacus. Aan hem worden wekelijks 25  
exemplaren van het orgaan Spartacus verzonden en 1  
exemplaar van elk geschrift, uitgaand van de organisatie  
Arbeiderseenheid"

B 1V

F